

der er indenfor Folkekirken og rummes under Begrebet evangelisk-luthersk. Det vedkender vi os. Jeg vedkender mig fuldt ud, at det er en meget broget Samling, fra det videst gaaende Frisind til en meget stærk Indsnævring af dette Frisind. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, som jo altsaa ikke ønsker at slaa Folkekirken i Stykker, at hvis han virkelig vil arbejde for denne Politik, maa han ikke optræde drabeligt og sige: Nu renser jeg ud i Vognen, nu skal f. Eks. alle de, der ikke vil have Bispevalg, smides ud af den, og nu skal andre, der maaske ikke vil dette eller hint indenfor den kirkelige Ordning, ud af Vognen, og saa bliver vi til sidst en ensartet lille Skare tilbage, der bliver siddende paa Vognen, og saa kører den frem. Denne Vogn, denne Folkekirke vil blive et sørgeligt Syn, det tror jeg, det ærede Medlem kan være forvisset om. Jeg vil ogsaa sige, at den Dag vi faar et Kirkestyre i vort Land, der renser Vognen saaledes ud, er Folkekirkens Sprængning inde, og det ærede Medlem, der vil bevare Folkekirken, skulde dog ikke fremskynde dette ved med saa stor Energi at fremsætte Bepjædselse i denne Sag. Jeg kan maaske være uenig med den nuværende højtærede Kirkeminister i mangt og meget, det tør jeg ikke sige noget bestemt om, men deri bestaar, som Venstres Ordfører (Moltesen) har sagt, den nuværende højtærede Kirkeministers store Sans for kirkelige Sager og politiske Visdom, at han netop ogsaa kan finde sig til Rette paa denne Vogn med den store brogede Skare, der sidder bagved ham. Hvor længe dette Samliv skal fortsætte, skal jeg ikke spaa om; men vil man til at smide ud af Vognen, varer det vist ikke ret længe.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Povlsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Povlsen: Det ærede Medlem har fuldstændig misforstaaet mit Billede med Vognen. Det var virkelig ikke Folkekirken, jeg tænkte paa, det var den politiske Vogn, som den højtærede Kirkeminister er Styre for. Det er dér jeg synes, det er lykkedes ham i en forbavsende Grad at samle Folk fra forskellige Lejre. Men jeg ønsker ikke at smide nogen af Vognen, jeg ønsker kun, at nogle

vil stige af Vognen og, i Stedet for at følge med, søge at holde igen; og efter Venstres Traditioner havde jeg haabet, at der indenfor Venstre skulde være nogen Ensartethed lige over Kravet om den aandelige og kirkelige Frihed. Det er det, der har bedrøvet mig, at jeg ikke har fundet dette. Maa jeg atter sige til det ærede Medlem, at Offer og Accidenser er virkelig en Del af den hele samlede Lønningsmasse, og er de større, ja saa bliver Landsligningen mindre, for saa behøves der mindre, idet det hvert Aar afgøres, hvor meget der skal til. Faktisk er altsaa Landsligningen egentlig en Forhøjelse af Offer og Accidensafsløningsbeløbet, og det ærede Medlem er jo ikke uenig med mig i, at det var ret, at det blev netop Folkekirkens Medlemmer og ikke andre, der kom til at bære de øgede Byrder.

Kirkeministeren (J. C. Christensen): Jeg beder det høje Ting have Taalmodighed nogle faa Minutter, thi længere vil det neppe være at gøre de Bemærkninger, som Forhandlingerne siden i Gaar har givet Anledning til. — Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen mente, at det vilde være forkert at give de dansk-amerikanske Præster en større Adgang til Folkekirkens Embeder end foreslaaet i Lovforslaget, thi derved vilde det efter hans Mening blive endnu vanskeligere at faa tilstrækkelig mange universitetsdannede Præster i Fremtiden. Den Fare tror jeg nu ikke er til Stede, thi de amerikanske Præster kan aldrig siges at være gaaet en Genvej til Folkekirkens Embeder. For at blive Præster derovre maa de anvende ikke liden Tid paa Uddannelse, og dernæst skal de have været ansat flere Aar derovre, inden de overhovedet kan komme an her ved Besættelsen af Folkekirkens Embeder, saa de er kommet op i en ret høj Alder, inden de kan faa denne Adgang. Det kan derfor ikke blive nogen Genvej for nogen til Folkekirkens Embeder at gaa til Amerika og blive dansk-amerikansk Præst. Desuden skal Lovforslaget jo til Revision om 5 Aar, og Tilstanden er en saadan for Øjeblikket, at vi har for faa Præster. Jeg mener derfor, at vi skal og bør give de dansk-amerikanske Præster Adgang til Folkekirkens Embeder. Det sker jo ogsaa i Lovforslaget, saaledes som det er forelagt her. Det er muligt, at man kunde gøre det lidt lettere endnu, herom